

L'embolic d'IB3

La televisió pública balear està, a la pràctica, sense director general, enmig d'intenses polèmiques i sota amenaça de privatització parcial.

El sots-director general d'IB3 –que hi feia feines de màxim responsable–, Jacobo Palazón, ha dimitit. L'estiu passat ja va dimitir el director general. Les coses estan més malament que no sembla i pareix que la maledicció d'IB3 no té aturall. Des que fou creada, sempre ha estat al bell mig de la disputa política. I ara viu una nova època especialment conflictiva. L'oposició –PSOE i PSM– acusa el PP “d'ingerència política sense precedents” en la televisió pública, i els conservadors contraataquen i, a més, planten cara dient que d'ençà que la nova programació és bilingüe –amb sèries i films en espanyol– l'audiència ha pujat.

Nou director general. Aquesta setmana s'acaba el termini que la llei preveu perquè el govern pugui imposar un director general d'IB3 sense consensuar-lo amb l'oposició. Tal com ja ha explicat EL TEMPS més d'una vegada, la llei estableix l'obligació que el director general de l'ens de la ràdio i la televisió públiques de les Illes Balears sigui elegit per majoria de dos terços del Parlament. Això, *a priori*, commina a fer un pacte entre almenys dos partits de la cambra. Amb la distribució actual, a hores d'ara el pacte podria haver estat possible tant entre el PP i el PSOE (35 escons i 19, respectivament) com entre el PP i el PSM (35 i 5). També hi hauria hagut una altra possibilitat. Com que la llei que hi obliga no va ser vigent fins l'1 de juliol del 2011 –fou aprovada just al final de la legislatura passada–, el PP, que té majoria absoluta al Parlament que fou constituït el juny passat, disposava d'unes quantes setmanes de coll per a imposar el director general que volgués sense incomplir la llei. Però no ho féu.

La idea del govern de José Ramón Bauzá era que el director general que hi havia, Pedro Terrasa (que ho era des d'un any abans, quan havia dimitit l'anterior), es mantengués al càrrec. El PP no el veia amb mals ulls, però li demanava que destituís tots els directius que l'acompanyaven i que els substituís per persones de més confiança política. Terrasa refusà la possibilitat de continuar en aquestes condicions. És economista de professió i s'estimà més de tornar al Reial Club Esportiu Mallorca.

Comptat i debatut, doncs, pareixia que al govern no li quedava cap més remei sinó consensuar un nou director general. Però vet aquí que l'equip de Bauzá va fer una interpretació de la llei segons la qual la dimissió de Terrasa deixava l'ens en “un buit de poder”, cosa no prevista per la llei. Aleshores el govern considerà que tenia l'obligació d'omplir aquest buit de forma transitòria fins que pogués ser elegit un nou director general mitjançant el sistema previst a la llei. Per a evitar aquest situació excepcional, el govern elegí com a director general el conseller de Presidència, Antoni Gómez, que nomenà com a sots-director general Jacobo Palazón –ja directiu–, que, així, en teoria, era el qui manava, encara que l'oposició sempre ha sospitat que manava el govern directament.

Durant aquests mesos –mig any, de fet–, el PSOE i el PSM s'han atipat de criticar aquesta situació, per transitòria que fos. La situació no millorà –més aviat al contrari– quan a l'octubre IB3 va imposar les emissions en bilingüe –és a dir: sèries i films en espanyol, dejectant la possibilitat d'emetre la versió en català que, fins aleshores, servia TV3 gràcies a l'acord de reciprocitat entre ambdues televisions.

Des que fou creada, IB3 sempre ha estat al

Enmig d'aquesta tensió creixent, aquesta setmana o, a tot estirar, la que ve, arribarà el nomenament d'un nou director general. La llei preveu que si en sis mesos no hi ha acord entre govern i oposició en el nomenament d'un nou director general, el Parlament el pot designar per majoria absoluta. El termini s'acaba aquesta setmana. Ara el govern de Bauzá, doncs, considerarà acabada l'excepcionalitat de la direcció general de Gómez. Però el fet és que, amb la dimissió sots-director general, Jacobo Palazón, no se sap –si més no, en el moment de tancar aquesta edició– si hi haurà pacte amb l'oposició o el PP imposarà el seu candidat. Tot fa pensar en la segona possibilitat.

Acusacions i audiència. Els darrers mesos IB3 ha estat tothora al centre del debat polític. El mes de setembre passat s'obrí un procés de selecció dels càrrecs

bell mig de la disputa política. Ara n'ha dimitit el sots-director, que feia feines de màxim responsable de l'ens.

directius –els noms dels quals, en realitat, ja havien estat filtrats a la premsa per part del govern–, que l'oposició va qualificar de “teatre” per a “emascarar” la imposició de “comissaris polítics”. Això, juntament amb la introducció del castellà a la programació, va ensorrar qualsevol possible pont entre govern i oposició.

Fa poc, els socialistes van denunciar que IB3 és objecte de “la ingerència política més intensa, sense precedents” des que existeix la televisió pública. El conseller de Presidència, Gómez, hi ha respost dient que “mai no hi ha hagut tanta ingerència com amb el pacte [de centre-esquerra: 2007-2011], quan s'imposà un director general amb carnet polític”. Es referia a Antoni Martorell, que era militant d'UM. Gómez diu que “els informatius no s'han fet mai amb tanta independència” com ara, i per justificar-se diu que “fins i tot des del PP” reben crítiques de fer “massa cas” del PSOE.

La crítica del PSM se centra en el tema lingüístic. És a dir, en la imposició, des de la tardor passada, del bilingüisme a la programació. El conseller Gómez contesta aquesta crítica assegurant que el fet que el català sigui la llengua vehicular d'IB3 “no vol dir que sigui l'exclusiva”, en la mateixa línia que el PP justifica tota la seva política lingüística. Gómez retreu a l'oposició que a hores d'ara l'audiència d'IB3 pugui de forma “significativa” en comparació amb la que hi havia “des del setembre del 2007”, és a dir, al començament de la programació sota la responsabilitat del director general nomenat per PSOE, PSM i UM, Antoni Martorell. Aleshores l'audiència va caure de la mitjana del 10% a menys del 5%. El PP ho va voler explicar en aquell moment per haver “forçat” la programació exclusivament en català, i haver posat fi al “bilingüisme” que sota la gestió de Maria Umbert (la primera directora general,

nomenada pel PP, entre el 2005 i el 2007) s'havia practicat. Ara el govern vol fer creure que la recuperació de l'audiència (l'índex acumulat del gener és del 6,9%) es deu, novament, al fet d'emetre programació en espanyol, i també a “la professionalitat dels treballadors”.

Malgrat que el govern fa el valent per l'audiència, IB3 no deixa de moure's enmig de la polèmica política i és objecte de crítiques de tota l'oposició, no tan sols política sinó també cultural i social. Això, afegit a la mala situació econòmica, a les dimissions de dos màxims responsables en menys d'un any i a la futura entrada de capital privat –ja confirmada pel govern, tot esperant que al Congrés espanyol s'aprovi la reforma legal que ho permeti–, fa créixer la tensió projectada sobre la ràdio i la televisió públiques balears.

Miquel Payeras